

N:o 120.

Af herr **A. Hedin** m. fl., om beklädnadsersättning åt vissa jernvägsbetjente.

Då den till och med år 1897 gällande arfvodesstaten uppgjordes, fastställdes lönen för lokomotiv- och vagnsputsare samt för pumpare och kolvakter till lägst 50 kronor i månaden, eller 600 kronor för år, samt högst 60 kronor i månaden, eller 720 kronor för år. Men i olikhet mot öfrig med dem i aflöningshänseende likställd personal (stationskarlar, banvakter, vagnssmörjare), erhöll personal, tillhörande dessa kategorier, ingen beklädnad eller beklädnadsersättning. Då likväl, i början af den tid, då denna arfvodesstat gälde, utsigter förefunnos för dels lokomotivputsare att erhålla befordran till lokomotiveldare, dels också för vagnsputsare befordran till vagnssmörjare med bättre aflöningsvilkor*), och enär lefnadskostnaderna voro vida billigare, kunde ju deras ställning anses för jemförelsevis dräglig.

Då emellertid senare bestämmelser omöjliggjort all utsigt till befordran för lokomotivputsare, samt indragning af en del vagnssmörjareplatser

---

*) Detta har upphört från det att viss tids verkstadsbetyg fordras för eldare, och putsare nästan aldrig intagas å verkstad.

(smörfjarebefattningarnas antal minskas alltjemt) för vagnsputsarna betydligt inskränkt utsigterna till annan tjänstgöring med bättre aflöningsvilkor, hade man hoppats, att i den senare uppgjorda arfvodesstaten dessa fyra personalernas aflöningsvilkor skulle förbättras, detta så mycket mer, som det under senare tid ställes större fordringar på denna personals arbetsförmåga (ehuru maskinerna nu äro mycket större än förr, gäller sålunda ännu för putsare den gamla regeln: 1 man, 1 maskin för dag). Den oerhörda stegringen af lifsförnödenheternas pris under senare åren är ju *mest* känbar för personer i sådan ställning som desse statstjenare och med dem likstälde.

Men den nya arfvodesstaten förbättrade ej, utan försämrade, i det att den faststälde lägsta arfvodet till 60 kronor *mindre* för år (nedsattes från 50 till 45 kronor i månaden), så att en person, som i 1 à 2 till 3 à 4 år oförvitligt tjänstgjort såsom extra med en något så när hjälplig aflöning, måste, om han vill öfvergå till ordinarie stat, börja med en aflöning af 45 kronor i månaden, jemte inqvarteringsersättning à 20 procent; något afgår till inbetalning i pensionskassan. Detta är för den, hvilken redan då har familj, otillräckligt, äfven med den yttersta sparsamhet, då hvarken tid eller reglemente tillåter någon att innehafva annan befattning.

Sedan denna arfvodesstat fastställdes, har visserligen Riksdagen i enlighet med styrelsens framställning beviljat en högre löneklass, så att högsta lön nu utgår med 65 kronor i månaden eller 780 kronor för år, en löneklass, som i regel efter 12 år uppnås. Då det emellertid — för att begagna några ord i en skrift från jernvägsbetjente — »är i de lägre löneklasserna, som förmågan att som hederlig människa existera omöjliggöres», så har denna förbättring ej afhulpit det mest trängande behovet. Detta faller så mycket tydligare i ögonen, om man tager i betraktande, att det är i städerna samt de större stations samhällena som personal, tillhörande dessa kategorier, är förlagd.

Billigheten af dess önskan att erhålla beklädnadsersättning har af kamraterna inom andra fack, som utan tvifvel mycket väl kunna bedöma arbetet inom de olika klasserna, ansetts vara så ostridig, att styrelsen för understödsföreningen, som omfattar alla kategorier af personalen, gjort framställning till jernvägsstyrelsen i ärendet.

Att äfven jernvägsstyrelsen behjertat detta önskemål framgår deraf, att den två gånger gjort framställning till regeringen om beviljande af beklädnad eller beklädnadsersättning åt nämnda personal. Efter två afslag torde en tredje framställning ej vara att motse.

Med anledning af det anförda vågar jag anhålla,

att Riksdagen ville besluta, att beklädnad eller beklädnadsersättning finge utgå för lokomotiv- och vagnsputsare samt pumpare och kolvakter med samma belopp som för annan med dem i öfrigt likställd personal.

Stockholm den 25 januari 1902.

<i>A. Hedin.</i>	<i>John Olsson.</i>	<i>Edvard Wavrinsky.</i>
<i>A. Thylander.</i>	<i>David Bergström.</i>	<i>Oskar Berg.</i>
<i>Emil Hammarlund.</i>	<i>K. G. Karlsson.</i>	<i>S. H. Kvarnzelius.</i>
<i>Fridtjuv Berg.</i>	<i>A. F. Liljeholm.</i>	<i>A. Antonsson.</i>
<i>H. Pantzarhielm.</i>	<i>Henrik Hedlund.</i>	<i>Hjalmar Branting.</i>
<i>M. F. Nyström.</i>	<i>Joh. Nydal.</i>	<i>J. G. Spangenberg.</i>
<i>Emil Smith.</i>	<i>Joh. Er. Nordin.</i>	<i>A. F. Broström.</i>
<i>C. J. Hammarström.</i>	<i>Jakob Pettersson.</i>	<i>J. Byström.</i>
<i>Gustaf Olofsson.</i>	<i>D. Holmgren.</i>	